

Единъ обителъ преминавъ край него мѣсто, и гледающій злощастнаго, че молитетвуваше и ся моляше Богу отъ всего сердца, рече въ себе си: увѣренъ самъ че той юноша е добродѣтельный: искамъ да го земниъ да ми пазн овцы-те, и Богъ ще благослови дома моего ради него. Чекаше прочее да соверши молитва-та си, и послѣ рече нему: Дохождашь ли да пасешъ овцы-те ми, и азъ да ти хранимъ, и да тя пренагледувамъ? Дохождамъ-сось радость, отвѣща злополучный, и ще сторимъ все що ся касае на силы-те ми за да ти работимъ вѣрно. Обитателъ оный бѣ богатъ преселникъ, и имаше много слуги, кои го крадѣха часто, какво-то и негова-та соживица и дѣца-та му, Когда-то они видѣха злощастнаго приємнахаго сось радость, говорящи: то е дѣте и ще струва угодно-то ни. Единъ день домовладычица-та му рече: Соживникъ мой е сребролюбецъ, никогда не ми дава ни докато; остави мя да му украдемъ една овца. и ще му речешъ че я е грабналъ волкъ. Госпожа моя, отвѣща злощастный, желаемъ да можахъ да тя възблагодаримъ, но предпочитамъ да умремъ, нежели да речемъ ложа-та,